‘Mitch Henriquez had een hele simpele optie: meewerken’

'Deze casus kent alleen maar verliezers'

04-07-2015, 10:04
Tags: *Mitch Henriquez*, *politie*

Het is niemand ontgaan: afgelopen week is Mitch Henriquez na zijn aanhouding overleden. De voorlopige conclusie van het Openbaar Ministerie is dat Henriquez om het leven is gekomen door het geweld dat tijdens de aanhouding tegen hem is gebruikt. Hoe voorkom je dit soort gevallen? Valt het überhaubt te voorkomen?

Bij de aanhouding van Henriquez wordt hij door vijf agenten in bedwang gehouden terwijl enkele andere agenten het publiek op afstand proberen te houden zodat de aanhouding voor de collega’s en verdachte zo veilig mogelijk kan verlopen. Aanhoudingen als deze gebeuren dagelijks meerdere malen per dag in Nederland.

Van een enkele aanhouding verschijnt een filmpje en bij een hele enkele aanhouding raakt een verdachte gewond. In het extreemste en zeldzaamste geval overlijdt een verdachte. Soms omdat er aan de gezondheid van de verdachte al een hoop schortte of dat door het gebruik van drank of drugs. En ja, een hele enkele keer overlijdt een verdachte aan het geweld dat de politie heeft toegepast tijdens de aanhouding.

Dagelijks geweld

Telkens wanneer dergelijke aanhoudingen worden gefilmd en daardoor door burgers worden bekeken zijn de reacties heftig. En logisch: bijna niemand vindt daadwerkelijk geweld (dus niet in films of games) prettig om te zien. Maar besef je eens dat agenten dit soort geweld meerdere malen per maand, week of zelfs dag zien en moeten toepassen, afhankelijk van hun plaats van tewerkstelling en specifieke taak.

Besef je eens hoe het is om tijdens de uitoefening van je taak te worden aangevallen, geschopt en geslagen. Dat je uniform of uitrusting bijna van je lijf getrokken wordt en dat terwijl er om je heen omstanders verzamelen die staan te joelen, te schreeuwen, te filmen en met een beetje pech je nog een schop in je rug geven terwijl jij al vechtend op de grond ligt. En je in ieder geval niet bijstaan. Stel het je eens voor…

Generalisten

Wat doe je dan? Dan vecht je of je leven er vanaf hangt, want dat is misschien wel zo. Wat gebeurt er als je buiten westen raakt? Krijg je dan nog trappen tegen je hoofd? Of erger, kan de verdachte je dienstwapen te pakken krijgen? Misschien wel. Misschien niet. Je weet het niet en dus vecht je alsof je leven er vanaf hangt. En dat oogt niet prettig op een filmpje. Dat ziet er niet leuk uit. Maar je doet het toch want je wil ook gezond weer thuiskomen waar je man/vrouw en misschien kinderen op je wachten. En toch doe je het: het hoort bij je werk, mensen verwachten het van je.

“Maar die agenten zijn toch professionals? Die worden toch getraind en goed opgeleid?”
Vergeet het maar. Agenten en hoofdagenten worden opgeleid tot “generalisten” zoals men dat binnen de politie noemt. Een generalist moet “alles” kunnen en weet dus vaak van alles een beetje maar is nergens echt een specialist in. Dat specialiseren lukt vaak alleen de politiemensen die een zeer specifieke taak hebben. Denk dan aan milieupolitie, verkeersdienst, forensische opsporing of het arrestatieteam.
Aanhoudingen, ook zoals die van Henriquez, zijn een van de tientallen zaken waarvan politieagenten verstand moeten hebben en goed in moeten zijn. Maar hoe word je daar goed in? Door opgeleid te worden en te trainen, toch?

> ‘Henriquez blijft zich tijdens de aanhouding continue verzetten. De politie doet op dat moment wat ze bij zowat iedere uitgedeelde bekeuring te horen krijgen: ‘Ga toch boeven vangen!’ En dat deden ze’

32 uur training

32 uur. Dat is het aantal uren dat een politieagent jaarlijks krijgt om alle geweldsbeheersing zich meester te maken. Dus dat betreft hand-tot-handgevechten. autoprocedures, gebruik van pepperspray en de korte en de lange wapenstok, het aanhouden in bussen, trams en treinen, het werken in grote mensenmassa’s zoals op festivals, het aanhouden van gestoorden, het doen van instappen in woningen, aanhoudingen in cafes en supermarkten, het lopen van een conditieparcours, het gebruik van het vuurwapen in alle mogelijke situaties en natuurlijk ook alle theorie die komt kijken bij het toepassen van geweld tijdens het werk.
32 uur. Per jaar.

Vergelijk dat eens met een sportschutter: die moet, om zijn verlof tot het houden van een vuurwapen veilig te stellen, per jaar minimaal 18 schietbeurten maken. En het spannendste dat een sportschutter doet is waarschijnlijk een wedstrijd schieten.

4 schietbeurten per jaar

Hoe kan het zijn dat de overheid politieagenten de straat op stuurt met zo’n 3 á 4 schietbeurten per jaar? Want vervolgens verwacht de minister, maar ook de burgers terecht, wel dat die politieagenten zeer goed met het wapen kunnen omgaan, weten wanneer wel en niet te schieten en dat wanneer ze schieten dat het ook raak is natuurlijk. En dat in het licht en het donker, in rust maar ook in doodsangst, in een minuut of een seconde, wanneer je lekker uitgerust bent maar ook na je vierde nachtdienst. 32 uur!

Ondanks alle inspanning van de IBT-docenten en de politiemensen zijn deze 32 uur natuurlijk lang niet genoeg. Al jaren roepen politiemensen dit binnen de politie en een enkele keer spreekt een wetenschapper of trainer deze zorg uit buiten de politie. Maar wat gebeurt er? Niets. Zelfs niet na incidenten waarbij aan te houden verdachten overlijden of waarbij politieagenten (zwaar)gewond raken of zelfs overlijden.

Doorsnee aanhouding

Terug naar de aanhouding van Henriquez. Een “doorsnee” aanhouding met flink wat geweld. Zo maakt iedere agent ze genoeg mee. Waarschijnlijk ook de vijf die Henriquez aanhielden. Henriquez blijft zich tijdens de aanhouding continue verzetten. De politie doet op dat moment wat ze bij zowat iedere uitgedeelde bekeuring te horen krijgen: “Ga toch boeven vangen!”

En dat deden ze, met in de afgelopen 12 maanden waarschijnlijk die 32 uur aan training. Ze doen hun werk, zo goed als ze kunnen en met dat piepkleine beetje opleiding waarmee hun baas ze de straat mee opstuurt. En helaas: de arrestant overlijdt tijdens of kort na de aanhouding. Vreselijk treurig voor de nabestaanden en de arrestant zelf.

Wapenstok en pepperspray

Naast opleiding en training is er ook nog de uitrusting. Twee handen, een (veel) te korte wapenstok, ineffectieve pepperspray en na 30 jaar eindelijk een modern vuurwapen. Daar moeten agenten het mee doen. En in *split-seconds* vaak. Al deze middelen moeten de agenten meester zijn na 32 uur.

> ‘De statistieken bewijzen dat de taser talloze levens redt: overmatig geweld met vuisten en wapenstokken is niet meer nodig’

De te korte wapenstok wordt nauwelijks gebruikt en al jaren roept men om een effectieve vervanging. Die lijkt er te komen maar laat ook nog wel even op zich wachten. Hetzelfde geld voor de pepperspray: nooit het meest effectieve middel geweest en derhalve is er een sterkere variant op komst. Maar ook dat zal nog wel even duren. Op een nieuw vuurwapen moesten agenten namelijk 30 jaar wachten.

Taser

En waar is de *taser*? Het wapen dat in talloze landen al tientallen jaren wordt gebruikt, vaak met minimaal letsel bij de agenten, maar ook bij de verdachten! De statistieken bewijzen dat de taser talloze levens redt: overmatig geweld met vuisten en wapenstokken is niet nodig en als het mee zit dan kan het vuurwapen ook in het holster blijven.

Agenten roepen ook hier al weer jaren om, zelfs de bonden hebben dit punt al eens naar voren gebracht. Inmiddels werken de arrestatieteams naar volle tevredenheid met dit wapen en zij gebruiken het vaak: ook bij hen heeft het veel letsel en misschien zelfs wel doden voorkomen.

Waarom krijgen agenten dit wapen niet? Wat was er gebeurd als de agenten die Henriquez aanhielden dit wapen hadden? Persoonlijk denk ik dat je dat dan aan Henriquez zelf nog had kunnen vragen…

Meewerken

Maar laten we wel realistisch blijven: Henriquez had een hele simpele optie. Meewerken. Hij had zich simpelweg kunnen laten aanhouden en boeien, dan was er helemaal niets aan de hand geweest. Schuldig of onschuldig, dat komt daarna wel op het politiebureau, hoe vervelend dat ook is als je onschuldig bent. Die keuze heeft Henriquez zelf gemaakt.

Moeten we het vervolgens politieagenten kwalijk nemen dat ze Henriquez aanhouden en daarbij geweld gebruiken? Moeten ze voortaan alle verdachten laten lopen? Zelfs degenen die schijnbaar meermalen hebben gedreigd met een wapen? Is dat wat de burger in Nederland wil?

Gepast geweld

Afgaande op de vele snauwende opmerkingen tijdens bekeuringsgesprekken lijkt dat me niet. Dus aanhouden! En als je dan niet meewerkt of je zelfs heel actief gaat verzetten, dan zal er geweld worden gebruikt. Henriquez zal hiervoor ongetwijfeld zijn gewaarschuwd: een van die dingetjes die agenten leren tijdens die 32 uur.

En natuurlijk is het zeer spijtig dat Henriquez, of welke verdachte dan ook, overlijdt. Daar zijn de nabestaanden niet blij mee maar ook de agenten die de aanhouding hebben verricht niet. Als Henriquez op die dag niet had gedreigd maar bijvoorbeeld onwel was geworden dan hadden misschien dezelfde agenten hem wel gereanimeerd. Ook een van die tientallen taakjes waarin een agent wordt geacht te zijn getraind. Ik zal maar niet vertellen hoeveel uren (of minuten) per jaar een agent daarin oefent.

> ‘Maar gelukkig houdt de politie-organisatie zich volkomen stil, daar zullen de buiten functie gestelde politieagenten zich vast gesteund door voelen’

Geneeskunde als voorbeeld

Om nog eens te vergelijken: wat voor een prestaties verwachten we van artsen en andere medici? Hoge verwachtingen hebben we: het gaat immers om onze gezondheid, om ons lichaam. Logisch dat een opleiding Geneeskunde zo lang duurt, plus jarenlange specialisatie en verdere opleidingen.

Wat zou er gebeuren als we artsen gaan opleiden in 3 of 4 jaar, als een generalist? En dan vervolgens tientallen taken aan ze geven waar ze per jaar maar een keer of 3 a 4 mogen oefenen, een paar uurtjes? Zou u met een gerust hart door deze arts worden behandeld? Laat staan geopereerd? Ik denk het niet.

Alleen verliezers

Kortom: deze casus kent alleen verliezers. Henriquez is overleden. Zijn nabestaanden moeten hem missen. Vijf agenten zijn buiten functie gesteld terwijl ze waarschijnlijk hun opperste best deden om hun werk goed uit te voeren. Hun werk dat onder andere als doel heeft de veiligheid in de openbare ruimte te bewaken: zodat u en ik veilig op dat festivalterrein konden zijn. Zonder bedreigingen met wapens.

Politie-organisatie houdt zich stil

Vijf agenten die per jaar 32 uur aan training ontvangen en nu door half Nederland als moordenaars worden gezien. Alleen maar omdat ze hun werk doen: met de beste bedoelingen en zo’n beetje de slechtste opleiding en training.

Mitch Henriquez is niet het enige slachtoffer in deze casus. Deze casus kent alleen maar verliezers. Maar gelukkig houdt de politie-organisatie zich volkomen stil, daar zullen de buiten functie gestelde politieagenten zich vast gesteund door voelen. Vijf makkelijke slachtoffers om de dood van Henriquez te kunnen dragen.

> ‘Vijf agenten die per jaar 32 uur aan training ontvangen en nu door half Nederland als moordenaars worden gezien’

Waar blijft de minister?

Maar wie is hier nou écht verantwoordelijk? Wie stuurt de agenten de straat op zonder goede middelen en met een belabberde training? Wie staat vervolgens op TV te roepen dat hij “bezorgd” is? En dat “de situatie schokkend is”? Misschien wordt het eens tijd om verantwoordelijkheid te nemen en te investeren in de opleiding, de training en de uitrusting van politieagenten.

Dat is de minister verplicht! Verplicht aan de politieagenten die elke dag op straat hun gezondheid en leven riskeren, verplicht aan de burgers die veilig op straat moeten zijn en zelfs verplicht aan de verdachten die door politieagenten worden aangehouden! En tot die tijd, reken er maar op, zullen er meer verliezers zijn…

Six

Dit artikel is een persoonlijke noot en bevat mijn eigen mening en visie en komt niet voort uit de politie-organisatie of het openbaar ministerie. ‘.

Dit artikel is met toestemming overgenomen van Arrestatieteam.nl.

Bron: http://politiek.tpo.nl/2015/07/04/mitch-henriquez-had-een-hele-simpele-optie-meewerken/